

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 47. Calumniæ in S. Athanasium. Arsenius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. Episcopi tantum furorem damnare coacti
 A. C. 330. Comiti Taurino scripsere, jam se com-
 nendis factiosis pares non esse, ipse, possent, eorum ferociam compesceret. immis-
 missis copiis apud quemdam locum Octavensem dictum multos occidit, Donatistis postmodum pro Martyribus cultos. Alterius quoque generis Martires erant, quos ipsi venerabantur, scilicet Bo-
 cet, qui se in præcipitium desiliendo, alio modo sibimetipsis illata vi intererant; nam hujusmodi crudelitatem eorum Sectarii Religionis zelum vocabantur & Idololatrarum tempore quidam ea infania laborabant, ut eos ad se interficiendos concitaverint.

Lib. 2. Cod. Theod. de Jud. lib. XVI.

Eodem anno lata est lex, Judæis servanda, qua Patriarchis, & Senioribus exemptio ab omnibus oneribus personarum, & civilibus confirmatur, ne a functionibus distraherentur. Alia lex anni sequentis immunitatem ab omnibus oneribus corporaliter præstandis, illis omnibus, qui Synagogis serviebant, concedit.

Lib. 4. ib.

§. XLVII.

Calumnice in S. Athanasium. Arsenius.

Athan. ap. p. 781. Interim S. Athanasii adversarii virum calumniis impetere non cessabant. Ver-

terem querelam adversus Presbyterum Macarium renovabant, quod in Mareotide Ægypti Provincia in domo cujusdam Ischyrae, quem Presbyterum dicebant, calicem confregerit; ajebant, Ischyra S. Sacrificium offerente, Macarium jussu Episcopi Athanasii intrasse, evertisse altare, calicem fregisse, & pessime habuisse Ischyram. Contra S. Athanasium ipsum calumniam multo atrociolem confinxerunt; quippe accusabant eum, quod Arsenium Episcopum Hypselensem Meletianum in Thebaide occidisset, addebantque, ei manum dextram abscidisse, qua ad usus magicos abuteretur. Et quidem Arsenius subito disparuerat, Meletiani autem dextram hominis aridam, quam in capsula circumferebant, omnibus ostendebant, dicentes esse manum Arsenii, dolebantque cum lacrymis, quod ipsum corpus ita fuisset occultatum, ut invenire non possent. Principalis ludicrae scenæ actor erat Joannes Arcaph, Meletianorum caput. Immanis accusatio usque ad Imperatoris thronum delata est, cui etiam abscissa dextra exhibita. Imperator scripsit Antiochiam ad Censorem Dalmatium fratrem suum, jubens, in rei veritatem inquireret. Dalmatius accepto mandato, Athanasio scriptis litteris diem dicit, qua compareat, & tantæ accusationi respondeat.

Sæculum IV.
A. C. 330.

Socr. I. c.
26. Theod.
I. c. 30.

Athan. ap.
p. 782.

T 2

S. Atha-

Sæculum IV. S. Athanasius, qui, bonæ conscientie
 A. C. 330. testimonio tutus, hucusque calumniarum
 contempserat, ubi Imperatorem illa
 accusatione commoveri advertit, serio
 ea depellenda cœpit cogitare. Ad Episcopos
 Ægypti scripsit, ut resciret, ubi
 nam terrarum Arsenius degeret, quem
 annis quinque vel sex non viderat, unum
 que suorum Diaconorum misit eum inve
 stigaturum. Quæsivit Diaconus tam
 diligenti diligentia, ut Arsenium in Monasterio
 Ptemencyrcensi territorii Anteopolitano
 in Thebaide latere comperiret; proci
 illuc cum quibusdam aliis se contulit, sed
 jam fuga proreptum non invenit; nam
 Pinessius Presbyter, & Monasterii Super
 rior eum cum Monacho, nomine Elia, in
 vigio imposuerat, secundo Nilo in inferio
 rem Ægyptum transvehendum. Diaconus,
 elapso Arsenio, Pinessio Presbytero,
 & Eliæ monacho manus injici jubet, &
 Alexandriam deduci, ubi Duci Provinciae
 erat is militum Tribunus, sistuntur, atque
 Arsenium apud se occultatum fuisse, &
 vivere confitentur. Illico hæc omnia
 Pinessius ad Joannem Arcaphium per
 scripsit, ne ultra obstinatione inutili Atha
 nasium homicidii accusaret, cum totum
 Ægypto notum esset, Arsenium vivere;
 hæc ipsa epistola in S. Athanasii manus
 incidit.

*Athan. ap.
 p. 784.*

Sed nihil actum videbatur, nisi sistere Sæculum IV.
A. C. 330.
retur Arsenius; is Alexandria excedens Tyrum concesserat. Cum quidam familiares Consularis Archelai in caupona alios inter se colloquentes dicere audirent, Arsenium in certa domo occultari, notatis his personis, id ad Dominum suum referunt; protinus Arsenius quæritur, invenitur, & custoditur, atque hujus rei Consularis Athanasium certiore fecit. Ipse deprehensus negabat se Arsenium esse, donec coram Paulo Episcopo Tyriensi, qui eum a multo tempore noverat, Athanas. ap.
p. 783. judicialiter comparere coactus fuerit. Er-
go S. Athanasius ad Imperatorem scripsit, S. Athana-
sius. epistolam ferente Diacono, nomine Marcario, qua omnia, sicut contigerant, referebat. Imperator ad Dalmatium scripsit; ulterioribus inquisitionibus abste-
neat, & Eusebianis Antiochiæ congregatis imperavit, ad suas quisque Ecclesias reverterentur. Ad S. Athanasium vero epistolam dedit, ubi summa cum indignatione Meletianorum imposturas damnat, jubetque, ut ea sæpius populo prælegatur; adjungit; nisi obtrectatores peccare desinant, se jam non amplius legibus Ecclesiæ mansuetudine præcipuis, sed civilibus in eos animadversurum, nec per constitutos, sed per se ipsum judicaturum. Tunc quidem Meletiani hoc fulmine percussi quieverunt; ipse Arsenius nomine

Sæculum IV. totius sui Cleri Hypfelenfis ad S. Athanasium scripsit, ejusque communionem gavivit, obedientiam ei juxta Canones quam suo Metropolitanò promittens. annes quoque, Meletianorum caput, pacem, & amicitiam S. Athanasii postularunt & per epistolam hanc reconciliationem Imperatori notam fecit, quæ Principes optimum tanto perfudit gaudio, ut mandaret, Joannem vecturis publicis advenire, propius benevolentiaë Cæsarearum pignoribus exornandum. Ita tunc quædam Arsenii causa sopita est.

Athan. ap.
p. 786.

Ap. Athan.
p. 787.

§. XLVIII.

Concilium Tyriense.

Verum Eusebius, & suæ factionis fortiter nequitiam a proposito deterreri potuerunt; rursus itaque quosdam Meletianorum subornatos ad Imperatorem deducunt, accusationes vagas enormium criminum adversus Athanasium deferunt, & tandem Imperatoris animum ad convocandum Concilium permovent; hoc cum Concilio celebrando Cæsaream in Palæstina, quod Eusebius illius urbis Episcopus inter factionis eorum Principes esset, eligere placuit. S. Athanasius noluit illuc se conferre, sciens huic conventui maxime necessariam libertatem defuturam. Interim triginta menses elapsi sunt.

Sozom. II.
c. 26.
Theod. I.
c. 28.